

РЕШЕНИЕ

№ 3908

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2337** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „И. П. Д.“ А., ЕИК:[ЕИК], чрез адв. М. срещу Решение № 125 от 12.01.2022 г., постановено по НАХД № 10497/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-269/12.04.2021г., издадено заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221 ал. 8, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, пр. 1 ЗППЦК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 100о¹, ал. 2 във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо във връзка с ал. 4 от ЗППЦК.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и не съответства на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че пропускат дружеството да изпълни произтичащото от закона задължение се дължи на технически проблем и уведомяването за финансово състояние на дружеството е било достъпно на интернет страницата на същото. Касаторът счита, че оспореното съдебно решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения – липса на мотиви. Излагат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Наложено наказание

се счита за явно несправедливо. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и на потвърденото с него НП или да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касаторът, не се представлява, представена е молба за даване ход на делото, с която се поддържа жалбата. Не се претендират разноски. Прави се възражение за прекомерност в случай на претендирано от ответника юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът – КФН в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Представени са писмени бележки. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а първоинстанционното решение за правилно.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна е установено следното: „И. П. Д.“ А. е публично дружество, вписано под № РГ- 2- 05-1207 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), и като такова е адресат на разпоредбите на Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК). В хода на документна проверка от служители на КФН на дейността на дружеството е установено, че към 31.10.2020 г. дружеството не е представило на КФН публично уведомление за финансовото си състояние за третото тримесечие на 2020 г. чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път – e-R., изградена и поддържана от КФН. Като в този срок дружеството не е представило на КФН и тримесечен финансов отчет за дейността си за третото тримесечие на 2020 г., което да го освободи от задължението за представяне на уведомлението по смисъла на чл. 100о1, ал. 7 от ЗППЦК. Едва на 06.01.2021 г. – при показана за съставяне и връчване на АУАН, във връзка с извършеното нарушение дружеството, е предоставило публично уведомление до КФН за дейността си през третото тримесечие на 2021 г. Така допуснатото нарушение е установено по време на осъществена документна проверка на датата на подаване на уведомлението – 06.01.2021г. от св. Т. С. на длъжност „старши експерт“ в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ в дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ в КФН. На тази дата била изпратена покана до законните представители на дружеството за явяване в КФН за съставяне на АУАН за констатираното нарушение. С оглед изложеното св. С., съставил АУАН № Р-06-18 от 12.01.2021 г., в присъствие на двама от законните представители на нарушителя и на двама свидетели, което се удостоверява от техните подписи. На датата на съставяне на АУАН, препис от същия е връчен на дружеството, като в акта не са изложени възражения срещу него. Такива

са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като дружеството настоява, че допуснатото нарушение е маловажно. Въз основа на АУАН №Р-06-18/12.01.2021г. и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 23.06.2021 г. заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, издала атакуваното НП.

За да потвърди процесното НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията, както и че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Решението е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

По делото е безспорно установено, че И. П. Д.“ АД е вписано под № РГ-05-1207 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН и като такава е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове за прилагането му.

Съгласно разпоредбата на чл. 100^о1 ал. 2 във вр. чл. 100т, ал. 1 изречение първо, предложение първо от ЗППЦК, емитентът е длъжен да представи пред КФН публично уведомление за финансовото си състояние в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. В конкретния случай задължението е следвало да бъде изпълнено най-късно до 30.10.2020 г. Регулираната информация се разкрива на КФН, чрез предоставянето ѝ по реда на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК, а именно чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път - е-Р., изградена и поддържана от КФН.

Съгласно чл. 100^о1, ал. 7 от ЗППЦК, изискванията на ал. 1 - б не се прилагат, в случай че емитентът разкрива публично тримесечни финансови отчети за дейността си, в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие, със съответното съдържание по чл. 100о, ал. 4 от ЗППЦК и при съответното прилагане на чл. 100о, ал. 5, 6 и 7 от ЗППЦК. В законоустановения срок до 30.10.2020 г., касаторът не е представил на КФН публично уведомление за финансовото си състояние за трето тримесечие на 2020 г., нито е представило тримесечен финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020 г.

По делото е установено, че уведомление за финансовото състояние на „И. пропърти дивелопмънт“ А. за трето тримесечие на 2020 г., е представено след законоустановения срок на КФН на 06.01.2021 г., с вх. № 10- 05-33, чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път - е- Р..

Неоснователно е оплакването в жалбата, че доколкото уведомлението за финансово състояние за третото тримесечие е публикувано на електронна платформа www.x3news.com в рамките на законовия срок и на официалната интернет страница на дружеството, то е изпълнено задължението по чл. 100^о1. Формата, съдържанието, както и условията, начините и редът за разкриване на регулираната информация се определят с Наредба №2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и

допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация. Съгласно чл.43, ал. 2 от Наредбата Комисията изгражда и поддържа система за предаване и получаване на предоставяната от емитентите информация. В изпълнение на тази разпоредба КФН е изградила и поддържа системата си e-R., която е функционирала и към момента на извършване на нарушението. Разкриването на информация към КФН е следвало да се осъществи по приетите от Комисията правила, процедури и стандарти за организация, функциониране и управление на единната система за предоставяне на информация e-R., които са достъпни на сайта ѝ. Доколкото тази система е въведена именно в изпълнение на задължението по чл.43, ал.2 от Наредба №2 от 17.09.2003 г., то оповестяването на информацията, за да се приеме, че е изпълнено задължението, следва да се извърши единствено чрез нея. Не е установено в хода на въззивното производство с допустими и относими доказателствени средства, че системата е била недостъпна или е имало грешки, непозволяващи изпълнение на задължението в срок от дружеството. Предвид това и доколкото безспорно е установено, че в срока, изтекъл на 30.10.2020 г. дружеството не е изпълнило законоустановеното си задължение да разкрие публично чрез предоставянето на Комисията на уведомление за финансовото си състояние за третото тримесечие на 2020 година, то нарушението е безспорно установено. Действително липсва обсъждане на това възражение от първоинстанционния съд, но доколкото възражението е неоснователно и не би довело до различен краен резултат, то не може да се приеме, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение, което до обуславя отмяна на съдебния акт.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че дружеството следва да бъде освободено от отговорност, поради допуснатата техническа грешка при използването на E-register, за която не е било наясно. Техническият пропуск представлява организационен за дружеството проблем, който не представлява обстоятелство, което да освободи нарушителя от административнонаказателна отговорност или да доведе до по-благоприятното му третиране. „И. пропърти дивелопмънт“ А. е търговец-професионалист и трябва да организира дейността си по такъв начин, да положи достатъчни усилия, че да изпълнява навременно законовите си задължения.

Както в процесния АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, са описани ясно и в достатъчно пълна степен всички елементи от състава на констатираното административно нарушение. При извършената проверка настоящата инстанция не установи нарушения на процедурните правила за съставянето на АУАН и НП. Същите отговарят на изискванията относно формата и съдържанието им, посочени в разпоредбите на чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН, а отразената в акта фактическа обстановка е намерила съответното изражение и в издаденото НП. Извършеното нарушение е конкретизирано, като в описателната част на НП са посочени релевантните факти и обстоятелства, които се установяват от доказателствената съвкупност.

Несъстоятелни са наведените от касатора доводи за липса на мотиви във въззивното решение относно приложение на чл. 28 от ЗАНН. Напротив, такива изрично са изложени от съда, които от своя страна настоящата съдебна инстанция изцяло споделя, поради което не следва да бъдат повтаряни. Наред с това наложената по чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1 от ЗППЦК имуществена санкция в размер на 5 000 лева представлява предвиденият от закона минимален размер. Санкционната норма е правилно определена, тъй като нарушението на чл. 100о от ЗППЦК е посочено в ал. 1,

т. 3 на чл. 221 от ЗППЦК, която връзка е посочена в процесното НП.

В рамките на длъжимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 125 от 12.01.2022 г., постановено по НАХД № 10497/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.